

485

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 26 lipca 1996 r.

w sprawie zasad wynagradzania za pracę pracowników zatrudnionych w niektórych wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej.

Na podstawie art. 77³ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się — z zastrzeżeniem ust. 2 — do pracowników zatrudnionych w następujących wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej:

- 1) jednostkach budżetowych,
- 2) zakładach budżetowych,
- 3) gospodarstwach pomocniczych,
- 4) jednostkach budżetowych, których działalność finansowana jest w formie środków specjalnych.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) pracowników zatrudnionych w wojskowych:
 - a) zakładach opieki zdrowotnej, z wyłączeniem pracowników:
 - transportu samochodowego,
 - oddziałów wart cywilnych,
 - węzłów łączności i central telefonicznych,
 - b) instytucjach kultury,
- 2) urzędników państwowych,
- 3) nauczycieli akademickich i pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi,
- 4) nauczycieli,
- 5) strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

§ 2. Ustala się:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabele stanowisk, zaszerogowań i wymagań kwalifikacyjnych, stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługują wszystkie składniki wynagrodzenia w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

2. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego ustala się:

- 1) dla pracownika, którego obowiązuje 42-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy, w wysokości 1/178 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego tego pracownika,
- 2) dla pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy, dzieląc miesięczne wynagrodzenie

zasadnicze przez liczbę godzin wynikającą z obowiązującego tego pracownika wymiaru czasu pracy.

3. Przepis ust. 2 pkt 1 ma zastosowanie również przy ustalaniu godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego pracownika zatrudnionego przy pilnowaniu.

4. Stawki godzinowe, o których mowa w ust. 2 i 3, zaokrągla się do 1 grosza w górę.

5. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „najniższym wynagrodzeniu”, rozumie się przez to najniższe wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszerogowania, określone w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Pracodawca może w uzasadnionych przypadkach skrócić staż pracy wymagany dla zajmowania danego stanowiska, nie więcej niż o 1/3. Zasada ta nie może być stosowana do pracownika, dla którego wymagania kwalifikacyjne określają przepisy szczególne.

2. Pracownik, który w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie ma wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, może być przeszerogowany tylko w ramach zajmowanego stanowiska.

§ 5. Pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku związanym z kierowaniem zespołem pracowników składającym się co najmniej z 3 osób (łącznie z osobą kierującą) przysługuje dodatek funkcyjny.

§ 6. 1. Pracownikowi przysługuje dodatek za wystugę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 i więcej latach pracy.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wystugę lat wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia.

3. Do okresu pracy uprawniającego do dodatku za wystugę lat wlicza się także:

- 1) okresy odbywania czynnej służby wojskowej, a w przypadku zawodowej służby wojskowej, gdy żołnierz nie został zwolniony ze służby wskutek wymierzenia kary sądowej lub dyscyplinarnej usunięcia z tej służby lub pozbawienia prawa wykonywania zawodu (specjalności), utraty stopnia wojskowego albo w wyniku prawomocnego skazania na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego),
- 2) okresy odbywania służby w organach bezpieczeństwa publicznego, a także w Milicji Obywatelskiej i Służbie Więziennej, chyba że funkcjonariusz został zwolniony ze służby w wyniku skazania prawomocnym wyrokiem sądu lub ukarania karą dyscyplinarną wydalenia ze służby,

3) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. W przypadku dodatkowego zatrudnienia pracownika prawo do dodatku ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu zatrudnienia dodatkowego nie podlegają zaliczeniu okresy zatrudnienia podstawowego.

5. Dodatek za wystugę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie. Dodatek ten przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

6. Dodatek za wystugę lat wypłacany jest w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub prawo do wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub prawa do wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

§ 7. 1. Pracownikowi, z wyłączeniem zatrudnionego w drukarni przyzakładowej, może być przyznany dodatek za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych lub szczególnie niebezpiecznych w wysokości:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub szczególnej uciążliwości — do 8%,
- 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub szczególnej uciążliwości — do 11%,
- 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub szczególnej uciążliwości — do 15%,
- 4) przy pracach szczególnie niebezpiecznych — do 13%

— stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia.

2. Szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 8. Kierowcy samochodu osobowego może być przyznane, za jego zgodą, wynagrodzenie ryczałtowe obejmujące poszczególne składniki wynagrodzenia (w szczególności: wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej) uwzględniające liczbę godzin przypadających do przepracowania w okresie jednego miesiąca, w przypadku gdy faktyczny czas pracy kierowcy w poszczególnych miesiącach nie ulega wahaniom i odpowiada liczbie godzin przyjętej do obliczenia wynagrodzenia.

§ 9. 1. Kierowcy, z wyjątkiem kierowcy samochodu osobowego, któremu powierzono dodatkowe czynności nie wchodzące w zakres jego normalnych obowiąz-

ków, przysługuje dodatek w wysokości do 60% najniższego wynagrodzenia.

2. Wysokość dodatku i rodzaj dodatkowych czynności, o których mowa w ust. 1, określa pracodawca.

§ 10. 1. Pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku wymagającym stałego postugiwania się językiem obcym przysługuje dodatek za znajomość języka obcego w wysokości:

- 1) do 10% najniższego wynagrodzenia — za znajomość pierwszego języka obcego,
- 2) do 15% najniższego wynagrodzenia — za znajomość każdego następnego języka obcego.

2. Szczegółowe zasady przyznawania dodatku za znajomość języka obcego określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 11. Pracownikowi zatrudnionemu przy pilnowaniu przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę, w ramach miesięcznej normy czasu pracy wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych.

§ 12. Pracownikowi pełniącemu funkcję brygadzysty przysługuje z tytułu wykonywania dodatkowych czynności polegających na kierowaniu, organizowaniu i nadzorowaniu pracy brygady złożonej co najmniej z 3 pracowników, łącznie z brygadzystą, dodatek w wysokości od 5% do 15% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego.

§ 13. Pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 10% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia za każdą godzinę pracy wykonywanej na II zmianie.

§ 14. Pracownikowi wykonującemu pracę w porze nocnej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy.

§ 15. 1. Pracownikowi przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, nagroda jubileuszowa w wysokości:

- 1) 75% miesięcznego wynagrodzenia — po 20 latach pracy,
- 2) 100% miesięcznego wynagrodzenia — po 25 latach pracy,
- 3) 150% miesięcznego wynagrodzenia — po 30 latach pracy,
- 4) 200% miesięcznego wynagrodzenia — po 35 latach pracy,
- 5) 300% miesięcznego wynagrodzenia — po 40 latach pracy,
- 6) 300% miesięcznego wynagrodzenia — po 45 latach pracy.

2. Pracownikowi zatrudnionemu przed dniem 1 lipca 1996 r., objętemu do dnia 26 listopada 1995 r. układem zbiorowym pracy dla zakładów wojskowych

z dnia 31 grudnia 1974 r., przysługuje, niezależnie od nagród, o których mowa w ust. 1, nagroda jubileuszowa w wysokości:

- 1) 50% miesięcznego wynagrodzenia — po 15 latach pracy,
- 2) 300% miesięcznego wynagrodzenia — po 50 latach pracy.

3. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. W razie równoczesnego pozostawania więcej niż w jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się jeden z tych okresów.

5. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.

6. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.

7. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

8. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody jubileuszowej będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę jubileuszową oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

9. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem pracownika na rentę inwalidzką lub emeryturę, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

10. Jeżeli w dniu 1 lipca 1996 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów nie podlegających dotychczas wliczeniu pracownikowi upływa okres uprawniający go do dwóch lub więcej nagród, wypłaca mu się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

11. Pracownikowi, który w dniu 1 lipca 1996 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w ust. 10, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upłynie okres uprawniający go do nabycia nagrody wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

12. Przepisy ust. 10 i 11 mają odpowiednio zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

13. Pracownikom zatrudnionym w dniu 1 lipca 1996 r. w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, którzy przed tym dniem nabyli prawo do nagrody jubileuszowej w związku z wliczeniem okresów wymienionych w zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Monitor Polski Nr 44, poz. 358), okresy te podlegają wliczeniu na dotychczasowych zasadach przy ustalaniu prawa do kolejnych nagród.

14. Pracownicy, którzy podjęli zatrudnienie po dniu 1 lipca 1996 r. w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, nabywają prawo do nagrody jubileuszowej na zasadach ustalonych w ust. 3—12, niezależnie od wcześniejszego nabycia prawa do nagrody za dany okres.

§ 16. 1. Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty inwalidzkiej lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia — jeżeli był zatrudniony krócej niż 15 lat,
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia — co najmniej po 15 latach pracy,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia — co najmniej po 20 latach pracy.

Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

2. Okresy pracy i inne okresy uprawniające do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu okresów uprawniających do dodatku za wysługę lat.

3. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

§ 17. 1. Tworzy się, w ramach środków na wynagrodzenia osobowe, fundusz premiowy z przeznaczeniem na premie za wykonanie przez pracowników określonych zadań.

2. Wysokość funduszu premiowego oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania premii określa zakładowy regulamin premiowania.

§ 18. Tworzy się, w ramach środków na wynagrodzenia, fundusz nagród w wysokości do 3% wynagrodzeń osobowych z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników.

§ 19. Dodatki do wynagrodzenia inne niż wymienione w rozporządzeniu, które przysługiwały pracownikowi do dnia 30 czerwca 1996 r. na mocy zarządzenia nr 19 Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 6 kwietnia 1990 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowni-

ków niektórych wojskowych jednostek organizacyjnych sfery budżetowej, włącza się do wynagrodzenia zasadniczego.

§ 20. Traci moc zarządzenie nr 19 Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 6 kwietnia 1990 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych wojskowych jednostek organizacyjnych sfery budżetowej, zmienione zarządzeniami: nr 41 z dnia 25 maja 1990 r., nr 58 z dnia 17 lipca 1990 r. i nr 95 z dnia 11 października 1990 r., nr 12 z dnia 13 marca 1991 r., nr 25 z dnia 30

czerwca 1992 r., nr 13 z dnia 23 kwietnia 1993 r., nr 12 z dnia 2 lutego 1994 r. i nr 81 z dnia 19 października 1994 r., nr 22 z dnia 19 stycznia 1995 r., nr 73 z dnia 30 czerwca 1995 r. i nr 130 z dnia 18 października 1995 r. oraz nr 14 z dnia 20 lutego 1996 r.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1996 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: **A. Bączkowski**

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 lipca 1996 r. (poz. 485)

Załącznik nr 1

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
I	310 — 380
II	315 — 390
III	320 — 400
IV	325 — 420
V	330 — 440
VI	335 — 460
VII	340 — 485
VIII	345 — 510
IX	350 — 540
X	360 — 575
XI	370 — 615
XII	380 — 660
XIII	390 — 705
XIV	400 — 750
XV	410 — 805
XVI	420 — 860
XVII	430 — 915
XVIII	440 — 975
XIX	450 — 1.035
XX	460 — 1.110
XXI	470 — 1.190
XXII	490 — 1.270

Załącznik nr 2

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Stawka dodatku funkcyjnego	Procent najniższego wynagrodzenia do
1	25
2	35
3	45
4	60
5	75
6	90
7	110
8	140
9	170
10	200

TABELE STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH

I. Dla nierobotniczych stanowisk pracy

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor : - Wojskowych Zakładów Remontowo -Budowlanych - Wojskowych Zakładów Remontowo - Produkcyjnych - Wojskowych Zakładów Remontowych - Wojskowych Zakładów Lotniczych	XXI-XXII	9-10	wyższe	8
2	Zastępca dyrektora zakładu wymienionego pod lp. 1 Główny księgowy zakładu wymienionego pod lp. 1	XIX-XX	7-8	wyższe	6
3	Zastępca głównego księgowego zakładu wymienionego pod lp. 1	XVII-XVIII	5-6	wyższe	5
4	Kierownik drukarni Sztabu Generalnego Wojska Polskiego	XVII-XIX	7-8	wyższe	8
5	Zastępca kierownika drukarni Sztabu Generalnego Wojska Polskiego	XVI-XVIII	6-7	wyższe	6
6	Kierownik zakładu budżetowego	XV-XIX	7-8	wyższe	6
7	Zastępca kierownika wymienionego pod lp. 6	XIV-XVI	5-6	wyższe	5
8	Główny księgowy zakładu budżetowego	XIV-XVI	5-6	wyższe	5
9	Zastępca głównego księgowego wymienionego pod lp. 8	XII-XIV	3-4	wyższe	4
10	Kierownik gospodarstwa pomocniczego	XIII-XVII	4-7	wyższe	5
				średnie	8
11	Zastępca kierownika wymienionego pod lp. 10	XIII-XV	4-5	wyższe	4
				średnie	7
12	Główny księgowy gospodarstwa pomocniczego	XIII-XV	4-5	wyższe	4
13	Zastępca głównego księgowego wymienionego pod lp. 12	XII-XIV	3-4	wyższe	4
14	Kierownik innej jednostki organizacyjnej niż wymieniona pod lp. 4, 6 i 10	XIV-XVII	5-7	wyższe	5
				wyższe	4
15	Zastępca kierownika wymienionego pod lp. 14	XIII-XVI	4-5	średnie	7
				wyższe	4
16	Szef służby finansowej oddziału gospodarczego	XIII-XVI	4-5	średnie	7
17	Główny specjalista	XIV-XVII	4-6	wyższe	6
18	Radca prawny	XIV-XVII	4-6	według odrębnych przepisów	

1	2	3	4	5	6
19	Trener - klasa mistrzowska	XVI-XIX	-	wyższe	według odrębnych przepisów
20	Trener - klasa I	XV-XVIII	-	wyższe	
21	Trener - klasa II	XIV-XVII	-	wyższe	
22	Instruktor sportu - klasa I	XIII-XVI	-	średnie	
23	Instruktor sportu	XII-XIII	-	średnie	
24	Kapitan statku żeglugi śródlądowej	XIII-XVI	4-6	według odrębnych przepisów	
25	Ksiądz kapelan	XII-XV	-		
26	Kierownik zespołu budów	XVI-XVIII	4-7	wyższe techniczne	5
27	Kierownik budowy Kierownik grupy robót Kierownik zespołu inspektorów nadzoru inwestycyjnego	XV-XVII	4-6	wyższe techniczne	5
28	Kierownik samodzielnej komórki organizacyjnej	XI-XV	3-5	wyższe	4
				średnie	6
29	Zastępca kierownika wymienionego pod lp. 28	XI-XIV	2-4	wyższe	3
				średnie	5
30	Kierownik niesamodzielnej komórki organizacyjnej	X-XIII	1-3	wyższe	3
				średnie	5
31	Kierownik zmiany	XII-XV	3-5	wyższe	4
				średnie	6
32	Starszy mistrz	XII-XIV	3-4	wyższe	3
				średnie	5
33	Mistrz	X-XIII	1-3	wyższe	2
				średnie	4
34	Komendant warty cywilnej	VIII-XI	2-3	średnie	6
35	Zastępca komendanta warty cywilnej	VII-X	1-2	średnie	5
36	Starszy specjalista	XII-XV	-	wyższe	5
37	Specjalista	XI-XIV	-	wyższe	4
38	Starszy dziennikarz	XIV-XV	-	wyższe	5
39	Dziennikarz	XII-XIII	-	wyższe	3
40	Młodszy dziennikarz	IX-XI	-	wyższe	1
41	Aplikant dziennikarski	VI-VIII	-	wyższe	-
42	Starszy inspektor nadzoru inwestycyjnego	XIII-XVI	2-3	wyższe techniczne	5
43	Inspektor : - nadzoru inwestycyjnego, - technicznego utrzymania nieruchomości	XII-XV	1-2	średnie techniczne	10
				wyższe techniczne	4
44	Samodzielny technolog, legalizator, chemik i inni w zawodzie technicznym	X-XIII	-	wyższe	3
				średnie	5
45	Starszy technolog, legalizator, chemik i inni w zawodzie technicznym	IX-XII	-	wyższe	2
				średnie	4
46	Technolog, legalizator, chemik i inni w zawodzie technicznym	VIII-XI	-	średnie	2
47	Samodzielny kontroler jakości produkcji w przedstawicielstwie wojskowym	XI-XIV	-	wyższe	4
				średnie	6
48	Starszy kontroler jakości produkcji w przedstawicielstwie wojskowym	X-XIII	-	wyższe	3
				średnie	5
49	Kontroler jakości produkcji w przedstawicielstwie wojskowym	VIII-XI	-	wyższe	2
				średnie	4

1	2	3	4	5	6
50	Samodzielny księgowy*	X-XIII	-	wyższe	3
	Samodzielny inspektor**		-	średnie	5
51	Starszy księgowy*	IX-XII	-	wyższe	2
	Starszy inspektor**		-	średnie	4
52	Księgowy*	VIII-XI	-	wyższe	1
	Inspektor**		-	średnie	3
53	Starszy redaktor	XI-XIII	-	wyższe	3
	Redaktor		-	średnie	5
54	Tłumacz	X-XII	-	wyższe	2
55	Samodzielny: - instruktor - kasjer - referent	IX-XII	-	wyższe średnie	2 4
56	Starszy: - instruktor - kasjer - laborant - magazynier - referent	VIII-XI	-	wyższe średnie	1 3
57	Instruktor Kasjer Laborant Magazynier Redaktor techniczny Referent i inne stanowiska pracy z wykształceniem średnim	VI-X	-	wyższe średnie	- 1
58	Pracownik w okresie przyuczenia	IV-VIII	-	średnie	-

UWAGI:

* Stanowiska te mogą być utworzone w służbie finansowej lub żywnościowej.

** Stanowiska te mogą być utworzone w komórkach organizacyjnych, w których przewidziane są czynności inspekcyjno-kontrolne.

II. Dla robotniczych stanowisk pracy

Lp.	Wymagane kwalifikacje	Kategoria zaszeregowania
1	2	3
1	Robotnicy bez przygotowania zawodowego wykonujący prace proste	I—IV
2	Robotnicy przyuczeni do wykonywania prac o charakterze pomocniczym lub pod nadzorem	IV—VI
3	Robotnicy przyuczeni, posiadający umiejętności wykonywania prac samodzielnie	VI—VIII
4	Robotnicy wykwalifikowani, posiadający umiejętności zawodowe do wykonywania prac samodzielnie	VII—IX
5	Robotnicy wykwalifikowani, posiadający umiejętności zawodowe do wykonywania prac o złożonym charakterze	VIII—XI
6	Robotnicy wysoko wykwalifikowani, legitymujący się dyplomem technika lub mistrza w zawodzie, w zakresie którego wykonują samodzielnie trudne lub precyzyjne prace	XI—XII

UWAGI:

W przypadkach określonych szczególnymi przepisami pracownicy zatrudnieni na niektórych stanowiskach pracy, np. energetyk, geodeta, inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej, kierownik budowy, inspektor nadzoru inwestycyjnego, kierownik kotłowni wysokoprężnej, trener, instruktor (ratownik wodny), przewodnik turystyczny, spawacz, elektryk, palacz, kierowca, powinni posiadać, oprócz wymagań kwalifikacyjnych ustalonych w tabeli, odpowiednie uprawnienia lub przeszkolenie specjalistyczne.

Załącznik nr 4

SZCZEGÓŁOWE ZASADY PRYZNAWANIA I WYPŁACANIA DODATKU ZA PRACĘ WYKONYWANĄ
W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA, SZCZEGÓLNIIE UCIAŹLIWYCH
LUB SZCZEGÓLNIIE NIEBEZPIECZNYCH

1. Do pierwszego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone, np. spawanie, hartowanie,
- 5) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w wodzie lub błocie,
- 6) w zaciemnionych pomieszczeniach organów obserwacji w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych,
- 7) w warunkach narażenia na wibrację ogólną,
- 8) w pomieszczeniach, w których konieczne jest stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 9) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych,
- 10) w centrach radiowych, w których pracują co najmniej trzy odbiorniki,
- 11) w radiowych obiektach nadawczych, stacjach radiowych i radioliniowych.

2. Do drugiego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) w obniżonym lub podwyższonym ciśnieniu wynikającym z procesu technologicznego (np. w komorach ciśnieniowych, kesonach),
- 4) w warunkach narażenia na działanie miejscowej wibracji (np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych),
- 5) przy wywozie nieczystości i oczyszczaniu szamb,
- 6) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem

fizycznym co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,

- 7) w warunkach narażenia na hałas,
- 8) w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych, obwałowanych w warunkach niewłaściwej wentylacji i sztucznego oświetlenia,
- 9) przy montażu, demontażu, konserwacji i naprawie akumulatorów.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa- i beta-naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu, jeśli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy,
- 2) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 3) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
- 4) przy przewijaniu kabli w osłonie otwianej oraz przy remoncie i konserwacji linii kablowych.

4. Do prac szczególnie niebezpiecznych zalicza się prace:

- 1) związane z wytwarzaniem, magazynowaniem, transportowaniem i stosowaniem materiałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, samozapalnych i pocisków,
- 2) związane z wytwarzaniem, magazynowaniem, transportowaniem, napełnianiem, instalowaniem butli gazów sprężonych, skraplanych, rozpuszczonych pod ciśnieniem,
- 3) związane z załadunkiem i rozładunkiem paliw płynnych oraz ich transportem,
- 4) nurków,
- 5) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m od poziomu terenu,
- 6) przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonywane zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie pracy w energetyce,
- 7) przy remontach, konserwacji i rozbudowie kanalizacji teletechnicznej oraz naprawie linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych,

- 8) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni, których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 9) w kontakcie z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi, lub zwierzętami,
- 10) pod ziemią lub pod wodą, a także
- 11) próby z bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz doświadczalne z materiałami wybuchowymi,

5. Prace określone w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1, 2 i 7 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach lub innych obowiązujących normach higieny i sanitarnych.

6. W przypadku wykonywania w tym samym czasie prac zaliczonych do różnych stopni szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 7, jeden dodatek — najwyższy.

7. Dodatek za prace szczególnie niebezpieczne przysługuje niezależnie od uprawnienia do dodatku z tytułu pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych.

8. Dodatek przyznaje się i wypłaca do czasu osiągnięcia poprawy warunków pracy zgodnie z obowiązującymi normami.

9. Wykaz prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych i szczególnie niebezpiecznych sporządza zespół, w którego skład wchodzi: lekarz, inspektor bhp, przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej oraz społeczny inspektor pracy. Wykaz ten podlega zatwierdzeniu przez pracodawcę.

Załącznik nr 5

SZCZEGÓŁOWE ZASADY PRYZNAWANIA DODATKU ZA ZNAJOMOŚĆ JĘZYKA OBCEGO

1. Dodatek za znajomość języka obcego, zwany dalej „dodatkiem”, przyznaje się pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku, na którym posługiwanie się językiem obcym jest niezbędne do wykonywania czynności wynikających z zakresu obowiązków służbowych pracownika.

2. Dodatek przyznaje pracodawca w wysokości uzależnionej od stopnia wykorzystania znajomości języka obcego na stanowisku pracy.

3. Warunkiem przyznania dodatku jest posiadanie przez pracownika zaświadczenia potwierdzającego złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu ze znajomości języka obcego przed państwową lub resortową komisją egzaminacyjną.

4. Od składania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, zwolnieni są pracownicy posiadający:

- 1) dyplom ukończenia wydziału filologii szkoły wyższej,
- 2) uprawnienia tłumacza w zakresie danego języka obcego, przyznane na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) dyplom ukończenia wyższej uczelni lub szkoły średniej za granicą, w której językiem wykładowym był język obcy, za którego znajomość pracownik ma pobierać dodatek.

5. Złożenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3, uprawnia do dodatku przez okres 5 lat. Warunkiem przyznania dodatku po upływie tego okresu jest ponowne złożenie egzaminu. Nie dotyczy to pracownika, który złożył egzamin z wynikiem co najmniej dobrym.

6. Dodatek przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

7. Dodatek przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

8. Dodatek przyznaje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po:

- 1) złożeniu przez pracownika egzaminu z wynikiem pozytywnym,
- 2) przedłożeniu dokumentów uzasadniających zwolnienie pracownika od składania egzaminu.

9. Prawo do dodatku wygasa z końcem miesiąca, w którym pracownik:

- 1) przestał wykonywać czynności lub zajmować stanowisko uzasadniające przyznanie dodatku,
- 2) uzyskał ocenę negatywną z ponownie składanego egzaminu.